

Lieta T-279/03

Galileo International Technology LLC u.c.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju

Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienas ārpusligumiskā atbildība — Kopienas projekts par globālo satelītnavigācijas sistēmu (Galileo) — Kaitējums, uz kuru atsaucas īpašnieki preču zīmēm un komercnosaukumiem, kas ietver vārdu “Galileo” — Kopienas atbildība, nepastāvēt tās iestāžu prettiesiskai rīcībai — Neparasts un īpašs kaitējums

Pirmās instances tiesas spriedums (otrā palāta paplašinātā sastāvā) 2006. gada
10. maijā II - 1296

Sprieduma kopsavilkums

1. *Process — Pieteikums par lietas ierosināšanu — Formas prasības (Tiesas Statūtu 21. panta pirmā daļa un 53. panta pirmā daļa; Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkts)*

2. *Prasība par zaudējumu atlīdzību — Kopienu tiesas kompetence*
(EKL 235. pants un EKL 288. panta otrā daļa)
3. *Kopienas preču zīme — Tiesību aktu tuvināšana — Preču zīmes — Regulas Nr. 40/94 un Direktīvas 89/104 interpretācija — Preču zīmes īpašnieka tiesības iebilst pret tā preču zīmes prettiesisku izmantošanu — Preču zīmei identisks vai līdzīgs apzīmējums*
(Padomes Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts; Padomes Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts)
4. *Ārpuslīgumiskā atbildība — Kopienas iestādes izmantots projekta apzīmējums*
(EKL 288. panta otrā daļa)
5. *Ārpuslīgumiskā atbildība — Nosacījumi*
(EKL 288. panta otrā daļa; Padomes Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkta b) apakšpunkts; Padomes Direktīvas 89/104 5. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

1. Saskaņā ar Tiesas Statūtu 21. panta pirmo daļu un 53. panta pirmo daļu, kā arī Pirmās instances tiesas reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu katrā prasībā ir jānorāda strīda priekšmets un īss izvirzīto pamatu izklāsts. Šim norādēm jābūt pietiekami skaidrām, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Pirmās instances tiesa varētu spriest par prasību.

1. punkta b) apakšpunktā, nevar atzīt par nepieņemamiem sakarā ar to, ka prasītājs nav precizējis valsts tiesisko regulējumu, kuru pārkāpums tiek apgalvots. Faktiski atsauce uz direktīvas 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu ir jāuzskata par pietiekami skaidru precīzu tiktāl, ciktāl šī norma paredz harmonizēt noteikumus par tiesībām, ko piešķir preču zīme, definē ekskluzīvās tiesības, kuras bauda preču zīmes īpašnieki Kopienā un nav apstrīdēts, ka tā ir transponēta to dalībvalstu valsts tiesībās, kurās attiecīgās preču zīmes ir reģistrētas.

Attiecībā uz prasību ar mērķi saņemt atlīdzību par kaitējumu, ko — kā apgalvots — izraisījusi Kopienu iestāde, izvirzītos iebildumus par tādu tiesību neievērošanu, kas izriet no Kopienas dalībvalstīs reģistrētām valsts preču zīmēm atbilstoši definīcijai Direktīvas 89/104 par preču zīmēm 5. panta

Turpretim tiktāl, ciktāl direktīvas 5. panta 2. un 5. punkts aprobežojas ar to, ka ļauj dalībvalstīm noteikt pastiprinātu

aizsardzību preču zīmēm, kurām ir reputācija, iebildums par šīs normas pārkāpumu ir jāatzīst par nepieņemamu, ja prasībā nav iekļautas norādes par attiecīgo preču zīmju īpašu reputāciju un aizsardzības kārtību, ko šīm preču zīmēm paredzētu viens vai otrs valstu tiesiskais regulējums.

jaunošanu, vajadzības gadījumā paredzot rīkojumu kaut ko darīt vai atturēties no darbības.

Turklāt attiecībā uz trešās valstīs reģistrētajām preču zīmēm norāde uz direktīvu nevar novērst to, ka nav precizitātes attiecībā uz ārpus Kopienas esošo valstu tiesību aktos — kā apgalvots — piešķirto ar preču zīmēm saistīto tiesību raksturu un apjomu.

Šai ziņā vienādā aizsardzība, kuru Kopienas ietvaros piešķir valsts preču zīmes īpašniekam atbilstoši Direktīvas 89/104 par preču zīmēm 5. panta 1. punktam, atbilstoši kuram šāda preču zīme ļauj tās īpašniekam "aizliegt jebkurai trešajai personai" to lietot, atbilst vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām EKL 288. panta otrās daļas izpratnē. Faktiski Direktīva 89/104 preču zīmju jomā paredz, ka reģistrētajām valsts preču zīmēm visās dalībvalstīs ir vienāda aizsardzība, un ar tās 5. panta 1. punktu Kopienā harmonizē noteikumus par tiesībām, ko piešķir preču zīme. Turklāt Regula Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, kas saskaņā ar EKL 249. panta otro daļu uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs, tās 98. panta 1. punktā paredz, ka Kopienas preču zīmju tiesas, konstatējot, ka atbildētājs ir pārkāpis vai būtu varējis pārkāpt Kopienas preču zīmi, izdod rīkojumu, kas "aizliedz atbildētājam turpināt darbības, kas pārkāpj Kopienas preču zīmi", un veic pasākumus, kas nodrošina šī aizlieguma ieviešanu.

(sal. ar 36., 40.–42., 44. un 45. punktu)

2. No EKL 288. panta otrās daļas un EKL 235. panta izriet, ka Kopienu tiesa ir kompetenta likt Kopienai sniegt atlīdzinājumu jebkādā formā, kura atbilstu vispārējiem tiesību principiem, kas kopīgi visu dalībvalstu tiesību sistēmām ārpuslīgumiskās atbildības jomā, tai skaitā, ja šis atlīdzinājums atbilst šiem principiem, arī iepriekšējā stāvokļa at-

Lai arī ir taisnība, ka dalībvalstīs ir ieviesta vienota preču zīmes īpašnieka aizsardzība, jo to kompetentajām tiesām ir procesuāla iespēja pasludināt spriedumus, ar kuriem atbildētājam aizliedz pārkāpt attiecīgo preču zīmi, Kopiena principā nevar izvairīties no atbilstoša procesuālā pasākuma Kopienas tiesā, jo tai ir ekskluzīva kompetence spriest par atlīdzības prasījumiem par zaudējumiem, kas attiecināmi uz Kopienas.

mēšanai, var pārkāpt minētās normas tikai tad, ja ir konstatēts, ka šī izmantošana tika veikta, apzīmējot preces vai pakalpojumus, kas ir līdzīgi vai identiski precēm vai pakalpojumiem, kas apzīmēti ar izvirzītajām preču zīmēm un izmantoti saistībā ar komercdarbību peļņas gušanas nolūkā.

(sal. ar 105., 106., 111. un 114. punktu)

(sal. ar 63.–67. punktu)

3. Direktīvas 89/104 par preču zīmi 5. panta 1. punkta b) apakšpunkta un Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkta b) apakšpunkta par Kopienas preču zīmi normas pakļauj preču zīmes īpašnieka aizsardzību, pirmkārt, sajaukšanas iespējas esamībai, ko izraisa preču zīmju un ar attiecīgo apzīmējumu apzīmēto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība un, otrkārt, tas, ka trešās personas veiktā attiecīgā apzīmējuma izmantošanu var kvalificēt kā "izmantošanu komercdarbības ietvaros".

4. Tikai rīcība vai darbības, kuras attiecināmas uz kādu Kopienas iestādi vai veidojumu, var radīt Kopienas ārpuslīgumisko atbildību. Faktiski apgalvotajam kaitējumam ir pietiekami tieši jāizriet no rīcības, pret kuru ir celti iebildumi, t.i., šai rīcībai ir jābūt galvenajam kaitējuma cēlonim. Kopienai turklāt nav jāsniedz atlīdzība par jebkādam pat netiešām nelabvēlīgām sekām, kas rodas saistībā ar tās iestāžu rīcību.

Tādēļ apzīmējuma izmantošana, ko veic Kopienas iestāde Kopienas projekta apzī-

Attiecībā uz iestādes Kopienas projekta apzīmējuma izmantošanu, ko veic privātie uzņēmumi, kas ieinteresēti minētajā projektā saistībā ar savu saimniecisko darbību, Kopienas atbildība nevar iestāties tiktāl, ciktāl šie uzņēmumi ir izdarījuši autonomu izvēli. Faktiski, pieņemot, ka uzņēmumi pārzina Kopienas tiesību

aktus un preču zīmju tiesību aktus, šķiet, ir pamatoti uzskatīt, ka tieši šie uzņēmumi pēc attiecīgajām tiesību normām arī būtu saucami pie atbildības par savām darbībām tirgū. No tā izriet, ka tieši šāda izvēle ir uzskatāma par potenciālā kaitējuma tiešo pamatcēloni, jo Komisijas iespējamā dalība šī kaitējuma radīšanā ir pārāk netieša, lai atbildību, kas gulstas uz attiecīgajiem uzņēmumiem, varētu novelt uz Komisiju.

(sal. ar 129., 130., 132.,
134. un 135. punktu)

5. Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība var rasties tad, ja kaitējumu ir radījusi tāda Kopienas iestāžu rīcība, kuras pretlikumīgums nav pierādīts tiktāl, ciktāl ir kumulatīvi izpildīti nosacījumi saistībā ar kaitējuma esamību, cēloņsakarību

starp šo kaitējumu un Kopienas iestāžu rīcību, kā arī šī kaitējuma neaparasto īpašo raksturu. Attiecībā uz kaitējumu, kas var rasties tirgus dalībniekiem sakarā ar Kopienas iestāžu darbību, kaitējums ir neaparasts, ja tas pārsniedz parasto komercrisku, kas raksturīgs darbībām attiecīgajā nozarē.

Šai ziņā kaitējumu, kas nodarīts, Kopienas iestādei izmantojot vārdu projekta apzīmēšanai, nevarētu uzskatīt par tādu, kas pārsniedz parasto risku, kas rodas, lietojot šo pašu vārdu preču zīmēm, ja, ievērojot izvēlēta vārda iezīmes, preču zīmes īpašnieks apzināti uzņemas risku, ka kāds cits varētu likumīgi, t.i., nepārkāpjot tā preču zīmes tiesības, šai vārdā nosaukt šādu projektu.

(sal. ar 147.–150. punktu)